

podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (Dz.U. L 76, s. 1) — Odmowa ze strony organów krajowych dokonania zwrotu podatku akcyzowego pobranego względem produktów dopuszczonych do konsumpcji w innym państwie członkowskim — Niezachowanie obowiązku ciężącego na wysyłającym w zakresie złożenia przed wysłaniem towarów wniosku o zwrot do właściwych organów własnego państwa członkowskiego — Przepisy krajowe wymagające przedstawienia szeregu dokumentów, które mogą być przedłożone wyłącznie po dostarczeniu towarów — Kryteria legalności bardziej restrykcyjne niż ogólny 5-letni termin obowiązujący w przypadku wszystkich wniosków o zwrot — Wygaśnięcie prawa przedsiębiorcy do uzyskania zwrotu — Zgodność z zasadami neutralności podatkowej, równoważności i skuteczności

Sentencja

Artykuł 22 ust. 1–3 dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania, zmienionej dyrektywą Rady 92/108/EWG z dnia 14 grudnia 1992 r. należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy produkty objęte podatkiem akcyzowym i dopuszczone do konsumpcji w państwie członkowskim, w którym został zapłacony podatek akcyzowy, zostały wwiezione do innego państwa członkowskiego, w którym te produkty są objęte podatkiem akcyzowym i w którym podatek ten również został zapłacony, wniosek o zwrot podatku akcyzowego zapłaconego w państwie członkowskim wysyłki nie może być oddalony wyłącznie z uwagi na fakt, że wniosek ten nie został złożony przed wysłaniem rzeczonych produktów, lecz powinien być rozpatrzony na podstawie ust. 3 tego artykułu. Natomiast, jeżeli podatek akcyzowy nie został zapłacony w państwie członkowskim przeznaczenia, można nie uwzględnić takiego wniosku na podstawie ust. 1 i 2 wskazanego artykułu.

(¹) Dz.U. C 89 z 24.3.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 czerwca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd — Warna — Bułgaria) — Paltrade EOOD przeciwko Naczałnik na mitniczski punkt — pristaniszte Warna, pri mitnica Warna

(Sprawa C-667/11) (¹)

(Polityka handlowa — Rozporządzenie (WE) nr 1225/2009 — Artykuły 13 i 14 — Przywóz produktów pochodzących z Chin — Cło antydumpingowe — Obejście środków — Ponowny wywóz towarów do Malezji — Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 723/2011 — Rejestracja przywozu — Pobór ceł antydumpingowych — Moc wsteczna)

(2013/C 225/33)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd — Warna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Paltrade EOOD

Strona pozwana: Naczałnik na mitniczski punkt — pristaniszte Warna, pri mitnica Warna

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Administrativen sad — Warna — Wykładnia art. 1 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 723/2011 z dnia 18 lipca 2011 r. rozszerzającego ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 91/2009 na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji (Dz.U. L 194, s. 6) oraz rozporządzenia Komisji (UE) nr 966/2010 z dnia 27 października 2010 r. wszczynającego dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych nałożonych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 91/2009 na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w drodze przywozu niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji, i poddającego ten przywóz rejestracji (Dz.U. L 282, s. 29) — Pobranie z mocą wsteczną cła antydumpingowego — Brak wprowadzenia w bułgarskim systemie celnym rejestracji przywiezionych towarów poza rejestracją jednolitego dokumentu administracyjnego — Określenie odpowiedniej wysokości cła antydumpingowego pobieranego z mocą wsteczną.

Sentencja

Artykuł 14 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, do którego odsyła art. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 966/2010 z dnia 27 października 2010 r. wszczynającego dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych nałożonych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 91/2009 na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w drodze przywozu niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji, i poddającego ten przywóz rejestracji powinien być interpretowany w ten sposób, że warunki rejestracji tego rodzaju co sporne w postępowaniu głównym są zgodne z owym przepisem i są w związku z tym wystarczające do celów poboru z mocą wsteczną cła antydumpingowego w zastosowaniu art. 1 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 723/2011 z dnia 18 lipca 2011 r. rozszerzającego ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 91/2009 na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji, po przeprowadzeniu dochodzenia stwierdzającego zaistnienie obejścia ostatecznych ceł antydumpingowych nałożonych przez rozporządzenie Rady (WE) nr 91/2009 z dnia 26 stycznia 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

Zgodnie z art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 91/2009 stawka rozszerzonego cła antydumpingowego pobieranego z mocą wsteczną od przywozów dokonanych przed wejściem w życie rozporządzenia wykonawczego nr 723/2011 wynosi 85 % dla „wszystkich innych przedsiębiorstw”.

(¹) Dz.U. C 89 z 24.3.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 13 czerwca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer), który wstąpił w prawa Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (Viniflor) przeciwko Société anonyme d'intérêt collectif agricole Unanimes (C-671/11 i C-672/11), Organisation de producteurs Les Cimes (C-673/11), Société Agroprovence (C-674/11), Regalp SA (C-675/11), Coopérative des producteurs d'asperges de Montcalm (COPAM) (C-676/11)

(Sprawy połączone od C-671/11 do C-676/11) (¹)

(Rolnictwo — Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej — Pojęcie okresu objętego kontrolą — Możliwość rozszerzenia okresu objętego kontrolą i jego umiejscowienie w czasie — Cel skuteczności kontroli — Pewność prawa)

(2013/C 225/34)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer), który wstąpił w prawa Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (Viniflor)

Strona pozwana: Société anonyme d'intérêt collectif agricole Unanimes (sprawy C-671/11 i C-672/11), Organisation de producteurs Les Cimes (sprawa C-673/11), Société Agroprovence (sprawa C-674/11), Regalp SA (sprawa C-675/11), Coopérative des producteurs d'asperges de Montcalm (COPAM) (sprawa C-676/11)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État — Wykładnia art. 2 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4045/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli przez państwa członkowskie transakcji stanowiących część systemu finansowania przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej i uchylającego dyrektywę 77/435/EWG (Dz.U. L 388, s. 18) — Pojęcie okresu kontroli — Możliwość rozszerzenia przez państwo członkow-

skie okresu kontroli ze względu na wymóg ochrony interesów finansowych Unii — Obowiązek ograniczenia okresu kontroli — Zwrot części otrzymanej pomocy

Sentencja

Artykuł 2 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia Rady (EWG) nr 4045/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli przez państwa członkowskie transakcji stanowiących część systemu finansowania przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej i uchylającego dyrektywę 77/435/EWG, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 3094/94 z dnia 12 grudnia 1994 r., należy interpretować w ten sposób, że w wypadku skorzystania przez państwo członkowskie z możliwości rozszerzenia okresu objętego kontrolą rzeczony okres niekoniecznie musi kończyć się w trakcie poprzedzającego go okresu kontroli, lecz może również kończyć się po tym okresie. Przepis ten należy jednak interpretować również w ten sposób, iż nie przyznaje on podmiotom gospodarczym prawa pozwalającego im sprzeciwiać się kontrolom innym lub mającym zakres szerszy aniżeli kontrole, o których jest w nim mowa. W konsekwencji sama okoliczność, iż kontrola dotyczy jedynie okresu kończącego się przed rozpoczęciem poprzedzającego go okresu kontroli, nie może spowodować wadliwości tejże kontroli w stosunku do kontrolowanych podmiotów.

(¹) Dz.U. C 89 z 24.3.2012.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 30 maja 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — Doux Élevage SNC, Coopérative agricole UKL-ARREE przeciwko Ministère de l'Agriculture, de l'alimentation, de la pêche, de la ruralité et de l'aménagement du territoire, Comité interprofessionnel de la dinde française (CIDEF)

(Sprawa C-677/11) (¹)

(Artykuł 107 ust. 1 TFUE — Pomoc państwa — Pojęcie zasobów państwowych — Pojęcie możliwości przypisania środka państwu — Organizacje międzybranżowe sektora rolnego — Uznane organizacje — Działania wspólne uchwalane przez organizacje w interesie danego sektora — Finansowanie w drodze składek dobrowolnie ustanowionych przez wspomniane organizacje — Akt administracyjny, z tytułu którego składki te stały się obowiązkowe dla wszystkich przedsiębiorstw działających w danym sektorze rolnym)

(2013/C 225/35)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Doux Élevage SNC, Coopérative agricole UKL-ARREE